

maalet ved en Omordning af Landets Værn, saaledes at det bliver et virkeligt Neutralitetsværn, ja, det hører jo til Ministeriets vanskeligste Opgaver og vil maaske blive vanskeligere at løse for dette Ministerium, end den vilde have været for det foregaaende; men det vil hilses med Tilfredshed, at Ministeriet tager Opgaven op. Og det vil udover Landet høres med Paaskønnelse, at Ministeriet vedgaar Arv og Gæld fra sin Forgænger, for saa vidt som det nu paa ny er fastslaaet, at Vælgerne, forinden denne Sag afgøres, gennem et Folketingsvalg ville faa Lejlighed til at tage Stilling til hele denne vigtige Sag og derved ville faa dens Skæbne i deres Haand. Den enkelte Folketingskandidat og den enkelte Vælger vil da til sin Tid faa Lejlighed til under det Ansvar, som Sagens Alvor paakræver, at tage sin Stilling. Og det kan kun paaskønnes, at Ministeriet til yderligere Understregning af den Alvor, hvormed det gaar i Gang med Arbejdet, sætter sin Eksistens ind paa Sagens Løsning.

Til de øvrige Sager, som den højtærede Konseilspræsident nævnde, en Aktielovgivning, en Bank- og Sparekasselovgivning, en retfærdigere Fordeling af Folketingsvalgkredsene, en Revision af Husmandsloven og Fæsteloven — paa alle disse Omraader vil Ministeriet kunne paaregne Venstrereformpartiets loyale Støtte. Og til den Lovgivning, som maatte paakræves, og som har en nærmere eller fjernere Forbindelse med den store Forbrydelse: Mildning af Ulykkens Følger, Forsøg paa at skabe rene Linier og sundere Forhold til Rejsning efter den moralske Rystelse, til alt dette er det mit Haab, at vi alle for vor egen Skyld og for vort Fædrelands Skyld maa kunne samvirke.

En Fordeling af Skylden er forsøgt, lad os nu hjælpes om at bøde Skaden! Ulykken er dog over os alle. Og lad os i denne Sag tage Lære af de sjællandske Bønder. Jeg beundrer deres Optræden forleden. Støt og roligt gaa de ind under Vilkaarene, som de foreligge. De føle alle deres Ansvar og forsøge ikke en indbyrdes Fordeling, men een Tanke besjæler dem alle: en Genrejsning paa solid Grund af det, som er sunket i Grus.

Konseilspræsidenten nævnde i sin Tale det ny Ministerium for Handel og Søfart og de Opgaver, dette Ministerium vilde komme til at beskæftige sig med. Lad mig herom sige, at naar det i forskellige Kredse er antaget, at Flertallet her vilde være imod et saadant Ministe-

riums Oprettelse, da hviler denne Opfattelse efter min Mening paa en Misforstaaelse. Jeg har den Anskuelse, at naar de Ønsker, der hidtil ere fremsatte fra de paagældende Organisationers Side, ikke før nu ere opfyldte, da skyldes det det, at Kravet ikke begrænsedes til det, der nu er imødekommet. Og naar man ligeledes har mødt den Anskuelse, at et saadant Ministerium særlig fra Landbrugets Side vilde møde Modstand, hviler ogsaa denne Antagelse paa en Misforstaaelse. Jeg føler mig overbevist om, at man i Landbrugskredse vil byde dette Ministerium Velkommen. Som et Bindeled mellem det arbejdende og producerende Samfund her og vore Kunder i Udlandet er ogsaa Landbruget interesseret i dette Ministeriums Oprettelse. Vi betragte i det hele Handels og Søfartens Udøvere som det arbejdende Samfunds gode Tjenere, og netop derfor byde vi dette Ministerium og dets Chef Velkommen.

Vi byde i det hele dette Ministerium Velkommen og tilsige det vor loyale Støtte i det Arbejde, som nu paabegyndes. Vi have saa meget lettere ved at gøre det, som Maalet og Vejen for det ny Ministeriums Politik er den samme som den, vi have vandret ad hidtil.

Man har sagt fra Modstandernes Side, at dette Ministerium ikke vilde være i Stand til at føre nogen Politik. Jeg haaber, det skal vise sig, at denne Spaadom ikke holder Stik. Jeg vil ganske vist villigt indrømme, at dette Ministerium ikke er saa stærkt som Ministeriet J. C. Christensen, før den store Katastrofe indtraf; men jeg haaber, at man skal opleve, at Ministeriet gennem det Sammenhold, som Flertallet i denne Sal er besjælet af, vil være stærkt nok til ikke alene at føre, men ogsaa at gennemføre sin Politik. Vi undervurdere ingenlunde de Kræfter, som ville forene sig imod dette Ministerium som imod det foregaaende, og det vilde være dumt at undervurdere dem. Vi kende fra tidligere Tid, at man i skøn Forening fra Højres, de Radikales og Socialdemokraternes Side vil modarbejde os.

Men jeg vil dog i denne Forbindelse erindre om, at de politiske Stormløb, der rettedes mod det forrige Ministerium og Venstrereformpartiet, altid prellede af. Det var ikke de politiske Angreb, der væltede Ministeriet, der maatte en Begivenhed til udefra, en Ulykke, som hverken vore Modstandere eller vi kunde forudsæ. Men hvis man vil vedblive at regne med og haabe paa at have Ulykken til For-